



ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
เรื่อง ประเภทความผิดและการพิจารณาความผิดทางปฏิบัติการพยาบาล
ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์

เพื่อกำหนดประเภทของความผิด มูลเหตุแห่งการกระทำความผิด ผลของการกระทำที่เป็นความผิด การดำเนินการสำหรับผู้กระทำความผิดทางปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาความผิดทางปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เรื่องประเภทความผิดและการพิจารณาความผิดทางปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
“คณะพยาบาลศาสตร์”	หมายถึง	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
“คณบดี”	หมายถึง	คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
“นักศึกษา”	หมายถึง	นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
“คณะกรรมการประจำคณะ”	หมายถึง	คณะกรรมการประจำ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ ๑

ความผิด

ข้อ ๔ การให้ยาหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อร่างกายแก่ผู้ป่วย การกระทำเกี่ยวกับการให้ยาที่จะถือว่าเป็นความผิด มีดังนี้

๔.๑ เตรียมยาผิด

๔.๒ ให้ยาผิดไปจากแผนการรักษาของแพทย์ ได้แก่

๔.๒.๑ ผิดชนิด โดยจำแนกตามประเภทของยา ดังนี้

(๑) ยาที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย

(๒) ยาที่ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย

๔.๒.๒ ผิดขนาดของยา

๔.๒.๓ ผิดวิถีทาง เช่น ยาที่ต้องฉีดเข้ากล้ามเนื้อ แต่ฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำ

๔.๒.๔ ผิดกำหนดเวลา เช่น ยาก่อนอาหาร ให้หลังอาหาร

๔.๒.๕ ผิดตัวผู้ป่วย

๔.๒.๖ ผิดเทคนิค

๔.๓ ลืมให้ยา

ข้อ ๕ การปฏิบัติการพยาบาลแก่ผู้ป่วย การปฏิบัติการพยาบาลที่ถือว่าเป็นความผิดอันอาจก่อหรือก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย มีดังนี้

๕.๑ ปฏิบัติการพยาบาลผิดเทคนิค เช่น การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อสะ โภกผิดวิธี เกิดอันตรายต่อ Sciatic nerve

๕.๒ ปฏิบัติการพยาบาลแก่ผู้ป่วยผิดคน

๕.๓ ปฏิบัติการพยาบาลผิดแผนการรักษา เช่น ผิดกำหนดเวลา

๕.๔ ลืมปฏิบัติการพยาบาล

ข้อ ๖ ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ การปฏิบัติที่ถือว่าเป็นความผิด มีดังนี้

๖.๑ ความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ อันอาจก่อหรือก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ป่วย ได้แก่

๖.๑.๑ รับคำสั่งการรักษาผิด

๖.๑.๒ ออกคำสั่งผิด

๖.๑.๓ ทอดทิ้งผู้ป่วย เช่น ไม่สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย ไม่ปฏิบัติงาน

ตรงเวลาที่กำหนด

๖.๒ ความบกพร่องในจรรยาวิชาชีพ

๖.๒.๑ ประพฤติคนไม่เหมาะสม เป็นเหตุเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อวิชาชีพและ

ต่อสถาบันการศึกษา

๖.๒.๒ เปิดเผยความลับของผู้ป่วย อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ป่วย เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้ป่วย หรือกระทำตามกฎหมาย

๖.๒.๓ รายงานเท็จ

ตอนที่ ๒

มูลเหตุแห่งการกระทำผิด

ข้อ ๙ การกระทำใดๆ ที่นักศึกษากระทำลงไป โดยต้องการให้เกิดผลร้ายต่อผู้ป่วย ไม่ว่าผู้ป่วยจะได้รับผลกระทบนั้นหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำโดยเจตนา

ข้อ ๘ การกระทำใดๆ ที่นักศึกษากระทำลงไป โดยขาดความรอบคอบ ระวังตามสมควร ทั้งๆ ที่ทราบข้อเท็จจริงอยู่ว่าการกระทำนั้นต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ มิฉะนั้นผู้ป่วยอาจได้รับอันตราย ให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำผิดโดยประมาท

ข้อ ๕ การกระทำใดๆ ที่นักศึกษากระทำลงไป โดยไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นหรือมีความรู้ไม่เพียงพอ ให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ข้อ ๑๐ การกระทำใดๆ ที่นักศึกษากระทำลงไป โดยไม่อาจทราบถึงข้อเท็จจริงว่าเป็นความผิด เช่น ให้เลือดผิดหมู่ เพราะความบกพร่องของทางห้องเลือดที่เขียนสลากหมู่เลือดผิด ให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำผิดที่เกิดจากเหตุสุดวิสัย

ตอนที่ ๓

ผลของการกระทำผิด

ข้อ ๑๑ อาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยที่ถือว่าเป็นผลจากการกระทำผิดของนักศึกษา ให้ถือตามการวินิจฉัยของแพทย์และให้เรียงลำดับความรุนแรงของอาการผิดปกติ ดังต่อไปนี้

- ๑๑.๑ ไม่มีอาการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติ
- ๑๑.๒ มีอาการเปลี่ยนแปลงแต่ไม่สาหัส
- ๑๑.๓ มีอาการสาหัส
- ๑๑.๔ พิการ
- ๑๑.๕ ถึงแก่กรรม

ข้อ ๑๒ ความบกพร่องในจรรยาบรรณวิชาชีพที่ถือว่าเป็นผลจากการกระทำผิดของนักศึกษา ได้แก่

- ๑๒.๑ เกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อวิชาชีพ
- ๑๒.๒ เกิดความเสียหายต่อผู้ป่วย

ตอนที่ ๔

การดำเนินการเมื่อมีการกระทำความผิด

ข้อ ๑๓ หลักสำคัญในการดำเนินการเมื่อมีการกระทำความผิด จุดประสงค์เพื่อให้นักศึกษาได้ปรับปรุงตนเอง โดยให้ดำเนินการสำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดตามประกาศนี้ แต่ละระดับการดำเนินการ ดังนี้

ระดับ ๑ ตักเตือนหรือตักเตือนและเขียนรายงานการค้นคว้าทางวิชาการ

ระดับ ๒ ภาคทัณฑ์

ระดับ ๓ ปฏิบัติงานเพิ่มในสถานที่ปฏิบัติการพยาบาลตามการตัดสินใจของคณะกรรมการที่พิจารณาความผิด

ระดับ ๔ พักการเรียนภาคการศึกษาปกติ

ระดับ ๕ พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๔ ลักษณะของความผิดและการดำเนินการแต่ละระดับ สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๕ เหตุลดระดับการดำเนินการสำหรับนักศึกษาผู้กระทำความผิด ได้แก่ นักศึกษากระทำความผิดโดยไม่เจตนาในกรณีต่อไปนี้

๑๕.๑ เป็นการกระทำความผิดครั้งแรก

๑๕.๒ ีบรายงานความผิดที่เกิดขึ้นแก่อาจารย์ประจำหอผู้ป่วยหรือหัวหน้าเวร

๑๕.๓ มีความประพฤติดี มีความตั้งใจและสนใจในการปฏิบัติงานมาโดยตลอด

๑๕.๔ รู้สึกผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

ข้อ ๑๖ เมื่อปรากฏว่านักศึกษาที่กระทำผิดมีเหตุลดระดับการดำเนินการ ตามข้อ ๑๕ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาความผิดของนักศึกษาเห็นสมควรลดระดับการดำเนินการ อาจลดระดับการดำเนินการลงได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของระดับการดำเนินการสำหรับนักศึกษาผู้นั้น

ข้อ ๑๗ เกณฑ์การลดระดับการดำเนินการ

๑๗.๑ ภาคทัณฑ์ ลดเป็น ว่ากล่าวตักเตือนและหรือเขียนรายงานการค้นคว้าทางวิชาการ

๑๗.๒ ปฏิบัติงานเพิ่มในสถานที่ปฏิบัติการพยาบาลตามคำตัดสินของคณะกรรมการพิจารณาความผิด ให้ลดจำนวนวันลงกึ่งหนึ่งของจำนวนวันทั้งหมดที่ต้องปฏิบัติงานเพิ่ม

๑๗.๓ พักการเรียน ๒ ภาคการศึกษาปกติ ลดเป็นปฏิบัติงานเพิ่มในสถานที่ปฏิบัติการพยาบาลเป็นเวลา ๓๐ วัน

๑๗.๔ พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ลดเป็นพักการเรียน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๑๘ เหตุเพิ่มระดับการดำเนินการ ได้แก่ นักศึกษาผู้กระทำความผิด ในกรณีต่อไปนี้

๑๘.๑ ไม่รายงานความผิดที่เกิดขึ้น จนกระทั่งอาจารย์ประจำหอผู้ป่วยหรือหัวหน้าเวรทราบเองหรือได้รับรายงานจากบุคคลอื่น

๑๘.๒ ไม่ส่งรายงานการค้นคว้าทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนด

๑๘.๓ กระทำความผิดซ้ำในเรื่องเดียวกัน

ข้อ ๑๙ เมื่อปรากฏว่านักศึกษาที่กระทำผิดมีเหตุเพิ่มระดับการดำเนินการ ตามข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาความผิดของนักศึกษา แล้วพิจารณาเพิ่มระดับการดำเนินการขึ้นตามส่วนแต่ไม่เกินหนึ่งเท่า

ข้อ ๒๐ การเพิ่มระดับการดำเนินการ ไม่ให้มีการเพิ่มระดับการดำเนินการถึงขั้นสภาพการเป็นนักศึกษาหรือพักการเรียน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๒๑ เกณฑ์การเพิ่มระดับการดำเนินการหนึ่งเท่า ได้แก่

๒๑.๑ ตักเตือนและหรือเขียนรายงานการค้นคว้าทางวิชาการ เพิ่มเป็นภาคทัณฑ์

๒๑.๒ ภาคทัณฑ์ เพิ่มเป็นปฏิบัติงานเพิ่มในสถานที่ปฏิบัติการพยาบาล จำนวน ๕ วัน

๒๑.๓ ปฏิบัติงานเพิ่มในสถานที่ปฏิบัติการพยาบาล ให้เพิ่มจำนวนวันขึ้นอีกหนึ่งเท่าของจำนวนวันทั้งหมดที่จะต้องปฏิบัติงานเพิ่ม

ตอนที่ ๕

การปฏิบัติของอาจารย์ประจำหอผู้ป่วยและนักศึกษาเมื่อนักศึกษากระทำความผิด

ข้อ ๒๒ เมื่อนักศึกษาเตรียมยาผิด ลืมให้ยา ลืมปฏิบัติการพยาบาล ปฏิบัติการพยาบาลผิดเทคนิค รับคำสั่ง/ออกคำสั่งผิด แต่ไม่ทำให้ผู้ป่วยมีการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติ กรณีดังกล่าวนี้ให้อาจารย์ประจำหอผู้ป่วยใช้ดุลยพินิจว่ากล่าวตักเตือน ตักคะแนนภาคปฏิบัติ เขียนรายงานการค้นคว้าทางวิชาการ และ/หรือ ทำบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อรายงานต่อคณบดี หรือผู้รักษาราชการแทน ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องรับรายงานเหตุการณ์นั้นต่อหัวหน้าเวรและอาจารย์ประจำหอผู้ป่วยทันทีที่ทราบว่ามีอาการผิดพลาดเกิดขึ้น

ข้อ ๒๓ เมื่อนักศึกษาลืมให้ยา ลืมปฏิบัติการพยาบาล โดยผู้ป่วยมีอาการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติหรือให้ยาผิด ปฏิบัติการพยาบาลผิดไปจากแผนการรักษา (ผิดคน ผิดเวลา) บกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ป่วย กรณีดังกล่าวนี้ให้ปฏิบัติตามลำดับ ดังนี้

๒๓.๑ นักศึกษาต้องรับรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหัวหน้าทีม หัวหน้าเวร และอาจารย์ประจำหอผู้ป่วย

- ๒๓.๒ อาจารย์ประจำหอผู้ป่วยตรวจสอบอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยและให้การช่วยเหลือตามสถานการณ์ทันทีและสอบถามรายละเอียดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาสาเหตุและป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีก รวมทั้งมอบหมายให้นักศึกษาเขียนบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับและเขียนรายงานการค้นคว้าทางวิชาการ
- ๒๓.๓ นักศึกษาเขียนบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยละเอียด ตลอดจนวิเคราะห์ว่าความคิดนั้นเกิดขึ้นจากสาเหตุใดและจะป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีกอย่างไร แล้วเสนออาจารย์ประจำหอผู้ป่วยภายใน ๒๔ ชั่วโมง หลังจากเกิดเหตุการณ์
- ๒๓.๔ นักศึกษาเขียนรายงานค้นคว้าทางวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดนั้น โดยละเอียด เช่น เทคนิคหรือวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง สรรพคุณ ผลข้างเคียง ข้อบ่งชี้ ข้อห้ามของยาที่นักศึกษาให้ผิดและเสนอรายงานการค้นคว้าทางวิชาการต่ออาจารย์ประจำหอผู้ป่วย ภายใน ๓ วันหลังจากเกิดเหตุการณ์
- ๒๓.๕ เมื่ออาจารย์ประจำหอผู้ป่วยได้รับบันทึกเหตุการณ์จากนักศึกษาให้เสนอต่อ คณบดีหรือผู้รักษาราชการแทน พร้อมทั้งความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหอผู้ป่วยต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายใน ๒ วัน

ข้อ ๒๔ คณบดี นำบันทึกเหตุการณ์ของนักศึกษาและอาจารย์ประจำหอผู้ป่วยเสนอต่อ อธิการบดีหรือผู้ที่ถือการบดิมอบหมายทันที เพื่อดำเนินการพิจารณาความผิดของนักศึกษา ภายใน ๑ สัปดาห์

ตอนที่ ๖

การพิจารณาความผิด

ข้อ ๒๕ อธิการบดีหรือผู้ที่ถือการบดิมอบหมายแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาความผิดตามความเหมาะสม โดยให้มีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๒๕ ประชุมเพื่อพิจารณานักศึกษาและวิเคราะห์ว่าความคิดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดประเภทใด เหตุแห่งการกระทำผิดคืออะไร ผลของการกระทำที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยนั้นรุนแรงเพียงใดและพิจารณาถึงระดับการดำเนินการที่นักศึกษาคงจะได้รับตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ภายใน ๗ วันนับจากวันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๒๗ กรณีที่บันทึกเหตุการณ์ที่นักศึกษาเสนอขึ้นมาแล้วยังไม่ละเอียดเพียงพอที่จะวิเคราะห์ความผิดได้ชัดเจน คณะกรรมการอาจเรียกตัวนักศึกษาผู้นั้น ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์และผู้เชี่ยวชาญมาสอบถามเพื่อให้ได้รายละเอียดเพิ่มเติมขึ้นอีกได้

ข้อ ๒๘ ถ้าการกระทำผิดของนักศึกษาครั้งนั้น ก่อให้เกิดผลต่อผู้ป่วยมากกว่า ๑ ราย ให้ถืออาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยที่มีอาการหนักที่สุดมาพิจารณาเป็นผลแห่งการกระทำผิดของนักศึกษา

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาและกำหนดระดับการดำเนินการแก่นักศึกษาแล้ว ให้ทำรายงานเกี่ยวกับความผิด สาเหตุของการกระทำผิด ผลของการกระทำผิด ระดับการดำเนินการที่นักศึกษาควรจะได้รับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการลดระดับการดำเนินการหรือเพิ่มระดับการดำเนินการ รวมทั้งเหตุผลการพิจารณาในเรื่องต่างๆ เสนอต่อคณบดี

ข้อ ๓๐ เมื่อคณบดีได้รับรายงานจากคณะกรรมการแล้วให้นำรายงานเข้าพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาความผิด เหตุแห่งการกระทำผิด ผลของการกระทำผิด และระดับการดำเนินการที่นักศึกษาควรจะได้รับ

ข้อ ๓๑ ภายใต้ข้อ ๓๐ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๓๑.๑ สั่งให้คณะกรรมการพิจารณาความผิดตามข้อ ๒๕ พิจารณาใหม่ในส่วนที่เห็นว่ายังบกพร่องและเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณา

๓๑.๒ พิจารณาลดหรือเพิ่มระดับการดำเนินการสำหรับนักศึกษาตามที่เห็นสมควร

ตอนที่ ๗

อำนาจในการพิจารณาระดับในการดำเนินการและข้อพึงปฏิบัติ

ข้อ ๓๒ การดำเนินการตามข้อ ๑๓ ระดับ ๑ ระดับ ๒ และ ระดับ ๓ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณบดี ข้อ ๑๓ ระดับ ๔ และ ระดับ ๕ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

ข้อ ๓๓ การดำเนินการทุกระดับและในทุกกรณี ให้คณะกรรมการพิจารณาความผิดจัดทำสมุดบันทึกเหตุการณ์ และรวบรวมเอกสาร รวมทั้งมติคณะกรรมการประจำคณะ ส่งให้หัวหน้าสำนักงานคณบดีเก็บรักษาไว้ที่คณะ และให้รองคณบดีฝ่ายวิชาการดำเนินการแจ้งนักศึกษาเกี่ยวกับแจ้งผู้ปกครองทราบเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยทุกครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ พุทธิชีวิน)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี